

Arrest

nr. 319 282 van 23 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 11 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 november 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 29 november 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing dat het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/10/2024
Overdracht CGVS: 07/11/2024

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd op 29 november 2024 van 9u25 tot 10u19 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is. Het gehoor vond plaats via een videoconferentie

A. Feitenrelaas

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, van Moldavische origine te zijn en christen orthodox te zijn. U bent geboren op [...]04/1986 in Speia, Transnistrië, waar u verbleef tot 2002. Van 2002 tot 2021 ging u naar Rusland om te werken en u keerde 3 of 4 keer terug naar uw verblijfplaats in Transnistrië. U was gehuwd met M. S., met wie u twee minderjarige dochters hebt, namelijk D. en K. U hebt ook nog een minderjarige dochter uit een andere relatie, namelijk A. Zij verblijven op dit moment allemaal in Rusland.

In 2021 keerde u terug naar Moldavië omdat uw documenten om in Rusland te verblijven waren vervallen en u ze opnieuw in orde wilde brengen. U keerde aanvankelijk terug naar Transnistrië, maar u vond daar geen werk en ging naar Chisinau. Daar vond u uiteindelijk niet-officieel werk en u verbleef enkele maanden bij vrienden in Chisinau. U was goed in uw werk en er werd u gezegd dat u meer geld zou kunnen verdienen in Europa. U besloot om Moldavië te verlaten en te werken in Europa.

U verliet Moldavië in augustus 2021 en reisde via Roemenië en Hongarije naar Duitsland. Daar verbleef u ongeveer 4 maanden. Vervolgens reisde u verder naar Frankrijk, waar u ongeveer 7 maanden verbleef. Uiteindelijk kwam u naar België in de zomer van 2022.

Op 23/10/2024 werd u tegengehouden door de Belgische autoriteiten toen u op heterdaad werd betrapt op feiten van winkeldiefstal en er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd overgebracht naar het Gesloten Centrum voor Illegalen in Vottem. U diende op 31/10/2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest dat u bij een terugkeer naar Transnistrië zal gemobiliseerd worden om te vechten aan de Russische zijde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat uw verzoek op internationale bescherming kan beschouwd worden als laattijdig zonder gegronde reden na een onrechtmatig verblijf (cfr infra), rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien werd Moldavië bij KB van 12/05/2024 vastgesteld als veilig land van herkomst, hetgeen eveneens rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Moldavië, om te werken in Europa. U vreest dat u bij een terugkeer zal worden gemobiliseerd door het Russische leger om te vechten in Oekraïne. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. U verliet Moldavië immers in augustus 2021 en u ging eerst voor ongeveer 4 maanden naar Duitsland en vervolgens voor ongeveer 7 maanden naar Frankrijk (CGVS, p. 6). U verklaarde dat u noch in Duitsland, noch in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, omdat u niet wist dat het bestond en omdat u gewoon wilde werken. U had wel via mensen vernomen dat er zo iets bestond, maar u onderzocht het niet verder (CGVS, p. 7). Indien u daadwerkelijk een vrees had voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade liep, kan verwacht worden dat u sneller een verzoek om internationale bescherming indiende. Zeker aangezien de oorlog tussen Rusland en Oekraïne reeds uitbrak in februari 2022 (zie administratief dossier, blauwe map), kan minstens verwacht worden dat u – indien u hier daadwerkelijk een vrees door had – een verzoek indiende in Frankrijk. Uiteindelijk verbleef u tot eind augustus 2022 in Frankrijk en ging u dan naar België.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende in België. Uit uw verklaringen blijkt dat u na uw aankomst in België meer dan 2 jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dergelijk bijzonder laattijdig verzoek om internationale bescherming is weinig ernstig. U verklaarde dat u 2 jaar lang geen enkel probleem had, dat u hier woonde en werkte, geld verdiende en nooit iemand uw documenten vroeg (CGVS, p. 7). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u – indien u daadwerkelijk een vervolgingsvrees had – er eerder voor koos om illegaal in België te verblijven, dan dat u een verzoek om internationale bescherming indiende. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u er niets over wist, dat u hier op uw gemak leefde en er geen problemen waren (CGVS, p. 7). Dit is geenszins een afdoende verklaring. U vertelde immers dat u al 2 jaar geleden werd aangeraden door vrienden om asiel te vragen, omdat u bij een terugkeer naar het leger zou moeten (CGVS, p. 7). Tot slot verklaarde u dat u niet wist dat u kon opgepakt worden en teruggestuurd worden (CGVS, p. 7), hetgeen vanzelfsprekend geenszins een afdoende verklaring is. De uitleg die u verschaftte om uw laattijdige verzoek te vergoelijken of verschonen kan het CGVS geenszins overtuigen. Bijgevolg schaadt deze vaststelling reeds de ernst en de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees in bijzonder sterke mate. Volledigheidshalve dient vastgesteld te worden dat u pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u op 23/10/2024 werd aangehouden door de Belgische autoriteiten en naar een gesloten centrum werd overgebracht. Dit bevestigt het vermoeden dat u louter een verzoek indiende met het oog op een verwijdering van het Belgische grondgebied te vrijdelen. Er kan immers – zoals eerder benadrukt – verwacht worden dat u zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming deed indien u daadwerkelijk een geloofwaardige vervolgingsvrees had.

Verder – met betrekking tot uw vrees om gemobiliseerd te worden in Transnistrië door het Russische leger om te vechten in Oekraïne (CGVS, p. 4; 7) – dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie die door het CGVS werd ingewonnen nergens blijkt dat er op dit moment Moldavische staatsburgers systematisch (gedwongen) worden gemobiliseerd door het Russische leger in Transnistrië. Indien dit daadwerkelijk zou gebeuren, kan verwacht worden dat hierover de nodige informatie te vinden is. U slaagt er ook niet in om hier een ander licht op te werpen. U verklaarde dat iedereen die terugkeert naar de regio Transnistrië wordt opgepakt, in een busje wordt gestoken en naar de oorlog wordt gestuurd. Hiervoor baseerde u zich op wat kennissen en vrienden zeggen (CGVS, p. 7). Bijgevolg is dit een louter blote bewering die u op geen enkele wijze staaft. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de gedeeltelijke mobilisatie in Rusland niet leidde tot een mobilisatie in Transnistrië. Er zijn in die regio namelijk geen Russische militaire commissariaten die inwoners van Transnistrië kunnen oproepen voor het Russische leger. De Moldavische vicepremier, Oleg Serebryan, verklaarde dat het niet uit te sluiten valt dat er enkele gevallen zijn van in de regio verblijvende Russische staatsburgers die een contract afsloten met het Russisch leger, maar dat er geen grootschalige beweging te zien is in die richting. Verder blijkt uit de info dat het in theorie mogelijk is dat personen met een Russisch paspoort in Transnistrië worden gemobiliseerd, maar dat het in de praktijk twijfelachtig is dat dit daadwerkelijk wordt uitgevoerd in Transnistrië. (zie administratief dossier, blauwe map, “COI Focus Moldavië – Transnistrië”). Hieruit blijkt echter geenszins dat het om een algemene mobilisatie van Moldavische staatsburgers gaat. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u niet over een Russisch paspoort beschikt (CGVS, p. 4). Er kan bijgevolg niet worden ingezien door het CGVS dat u zou worden gemobiliseerd door het Russisch leger. Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u zich bij een terugkeer naar Moldavië opnieuw kan vestigen in Chisinau en niet naar Transnistrië moet. U verklaarde immers dat u bij een terugkeer zou kunnen werken in Chisinau en er onderdak zou kunnen vinden (CGVS, p. 9).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u verklaarde u Moldavië verliet om geld te verdienen in Europa (CGVS, p. 6). Dit zijn echter louter socio-economische motieven en uw vluchtmotief houdt geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U had immers werk in Moldavië en was in staat om een woonplaats te huren in Chisinau. U vertrok louter naar Europa omdat u daar meer geld kon verdienen (CGVS, p. 5-6;8)

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. De kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort bevestigt louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing,

beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“MANIFESTE APPRECIATIEFOUT EN SCHENDING VAN ARTIKEL 1 A VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN, GOEDGEKEURD BIJ DE WET VAN 26 JUNI 1953, VAN ARTIKELEN 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 EN 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET DD. 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN, DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR, INCLUSIEF REDELJKHEIDS-, ZORGVULDIGHEIDS- EN SAMENWERKINGSPLICHT.”

Na een theoretische toelichting over de geschonden geachte bepalingen bevat het verzoekschrift volgende uiteenzetting:

“12. De Verwerende partij stelt dat dat er geen aanwijzingen zijn dat Moldavische staatsburgers systematisch gedwongen worden gemobiliseerd door het Russische leger in Transnistrië.

13. Uit de COI FOCUS Moldavië – Transnistrië Legerdienst en mobilisatie dd. 29.01.2024 blijkt nochtans dat het Russische leger poogt om zijn troepensterkte aan te vullen na verliezen in de oorlog in Oekraïne en ze dit onder meer zouden doen door te proberen om manschappen te rekruteren in Transnistrië. Zo vinden er in Transnistrië onselpraktijken plaats van contractsoldaten en vrijwilligers voor de Russische troepen zonder dat Moldavië hiervoor toestemming gaf. Dit gebeurt via publieke advertenties, maar ook via persoonlijke berichten via de Telegram-app waarbij hen een contract bij het Russische leger met een goed loon en sociale voorzieningen wordt voorgespiegeld.

14. Hoewel er volgens verwerende partij geen bewijs is voor systematische gedwongen mobilisatie van Moldavische staatsburgers in Transnistrië door het Russische leger, betekent dit niet dat de dreiging in casu niet reëel is.

15. Bovendien heeft verzoeker eveneens aangegeven dat hij in Transnistrië zijn militaire dienstplicht nog niet heeft gedaan en dat hij opnieuw kan worden opgeroepen (NPO, p. 9), verzoeker stelt dat hij enkel dient te moeten vechten in oorlogstijd. Er dient dus vastgesteld te worden dat verzoeker nog altijd opnieuw kan worden opgeroepen om zijn dienstplicht te vervullen. Bovendien wenst verzoeker op er op te wijzen dat sinds 24 maart 2021 er een wetswijziging van kracht is waardoor dienstplichtigen het recht ontzegd kan worden om Transnistrië te verlaten eenmaal de militaire oproepingscommissie beslist dat ze hun legerdienst moeten vervullen Personen die de militaire dienstplicht ontduiken zijn immers strafbaar volgens de Transnistrische strafwet en kan oplopen tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

16. De geopolitieke situatie, de beperkte juridische bescherming, en de Russische invloed versterken de vrees voor mobilisatie. Zo wenst verzoeker erop te wijzen dat Transnistrië als een de facto afgescheiden regio functioneert zonder internationale erkenning, wat leidt tot een juridische grijze zone voor burgers. Dit gebrek aan rechtszekerheid verhoogt de kans op onwettige mobilisatie of dwang.

17. Russische militaire aanwezigheid en steun aan Transnistrië verergeren de militarisering en dragen bij aan de druk op lokale burgers om dienst te nemen.

18. Bovendien dient er eveneens rekening gehouden met de recente ontwikkelingen.

19. In Transnistrië, hebben de machthebbers immers een resolutie goedgekeurd eind februari waarin ze "bescherming" vragen van Rusland. Transnistrië richt zich tot de Russische Federatieraad en het Lagerhuis van de Russische Federatie "met de vraag om maatregelen te nemen om Transnistrië te beschermen door de toegenomen druk van Moldavië.

20. De Transnistrische regering kondigde aan dat de situatie in de regio "sterk verslechterd" is. Ze beschuldigen Moldavië van het "vernietigen" van de economie van Transnistrië en het schenden van "mensenrechten en vrijheden" in het gebied. Zo is de Transnistrische regering niet te spreken over de invoering van belastingen op de import en export van goederen door Moldavië.

21. Het nieuws wakkert in Moldavië, dat tussen Oekraïne en Roemenië ligt, de angst voor een Russische agressie aan. Die angst is niet helemaal onterecht, vindt ook Annalena Baerbock, de Duitse minister van Buitenlandse Zaken. De ontwikkelingen doen haar denken aan de start van het conflict met Oekraïne. In februari 2022 deden de separatistische pro-Russen in het oosten van Oekraïne een soortgelijk voorstel. De Russische president Vladimir Poetin gebruikte dat als een voorwendsel voor zijn grootschalige invasie in Oekraïne. "Schijnreferenda en schijnprocessen om een ander land te destabiliseren, vormen een inbreuk op het internationaal recht", aldus Baerbock. Haar ministerie zegt al lang op de hoogte te zijn van pogingen om Moldavië van buitenaf te destabiliseren. Ook Frankrijk denkt dat Moskou achter de pogingen zit om het land te destabiliseren. "Moldavië heeft te maken met steeds agressievere pogingen tot destabilisering, die hoogstwaarschijnlijk gestuurd worden door Rusland", reageert een woordvoerder van het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken. "De roep om zogenaamde bescherming van separatisten die geen autonomie hebben, is een bekend scenario."

22. Rusland heeft intussen gereageerd op de vraag van de separatisten. "De bescherming van de belangen van de inwoners van Transnistrië, onze landgenoten, is een van de prioriteiten", aldus het Russische ministerie van Buitenlandse Zaken.

23. Daar er onvoldoende rekening werd gehouden met de objectieve situatie in zijn land van herkomst en verder met de verklaringen van mensen die hem omringen, dient er opgemerkt te worden dat er op geen enkele manier rekening gehouden werd met belangrijke ontwikkelingen die een invloed kunnen hebben op het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

24. Zo verklaarde verzoeker dat hij persoonlijk mensen kent die gemobiliseerd zijn in Transnistrië (NPO, p.8).

25. Het ontbreken van een duidelijke grens tussen Russische en Transnistrische belangen verhoogt de onzekerheid voor inwoners. Er kan niet ontkend worden dat de escalatie van het conflict in Oekraïne en de betrokkenheid van Rusland mobilisatie plausibel maken, zelfs als er momenteel geen systematische praktijken worden gerapporteerd.

26. Er dient bijgevolg geoordeeld te worden dat de vrees van verzoeker voor mobilisatie in Transnistrië gegrond is, gezien de recente politieke en militaire ontwikkelingen in de regio.

27. *De oproep tot Russische interventie, gecombineerd met de aanwezigheid van ongeveer 1.500 Russische troepen in Transnistrië, verhoogt de kans op mobilisatie van lokale inwoners voor militaire doeleinden.*

28. *Bovendien heeft de Europese Unie op 29 oktober 2024 besloten om de beperkende maatregelen tegen de leiders van Transnistrië te verlengen tot en met 31 oktober 2025, wat de gespannen situatie verder benadrukt.*

29. *Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.*

6.2.1. Besluit

30. *Uit alle voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclus de zorgvuldigheidsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.*

31. *Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de actuele veiligheidssituatie in het land van herkomst in samenhang met het profiel van de verzoekende partij tegen artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet in.*

32. *De verzoekende partij komt in aanmerking voor de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet), minstens voor de subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).*

33. *Ondergeschikt hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek."*

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

In voorliggend geval wordt de gegrondheid onderzocht in het licht van artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet, gelet op de vaststelling dat Moldavië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 als veilig land van herkomst wordt beschouwd.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, rekening houdend met de toepassing van artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Het verzoekschrift bevestigt dat er geen bewijs is voor systematische gedwongen mobilisatie van Moldavische burgers in Transnistrië door het Russische leger. De bestreden beslissing oordeelt terecht dat de dreiging voor verzoeker niet reëel is. Verzoeker beroept zich op dezelfde landeninformatie als de bestreden beslissing. Verzoekers blote bewering dat hij persoonlijk mensen kent die gemobiliseerd zijn in Transnistrië, blijkt zich eerder te kaderen in vrijwillige aansluiting. Het verzoekschrift bevat nog persberichten van vrt.be, demorgen.be en van de beperkende maatregelen die de Europese Unie heeft opgelegd aan de leiders van Transnistrië, die weliswaar van meer recente datum zijn, maar in wezen verder ingaan op de gespannen situatie voor de inwoners van de separatistische regio Transnistrië. De informatie van het verzoekschrift doet geen afbreuk aan het beeld dat naar voren komt in de COI Focus "Moldavië. Transnistrië. Legerdienst en mobilisatie." van Cedoca van 29 januari 2024. Bovenal heeft de bestreden beslissing bijkomend erop gewezen dat verzoeker zich steeds kan vestigen in Chisinau en hij niet naar Transnistrië moet terugkeren.

Bij een gebrek aan een dienstig verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens integraal door de Raad overgenomen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat uw verzoek op internationale bescherming kan beschouwd worden als laattijdig zonder gegronde reden na een onrechtmatig verblijf (cfr infra), rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien werd Moldavië bij KB van 12/05/2024 vastgesteld als veilig land van herkomst, hetgeen eveneens rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Moldavië, om te werken in Europa. U vreest dat u bij een terugkeer zal worden gemobiliseerd door het Russische leger om te vechten in Oekraïne. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. U verliet Moldavië immers in augustus 2021 en u ging eerst voor ongeveer 4 maanden naar Duitsland en vervolgens voor ongeveer 7 maanden naar Frankrijk (CGVS, p. 6). U verklaarde dat u noch in Duitsland, noch in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, omdat u niet wist dat het bestond en omdat u gewoon wilde werken. U had wel via mensen vernomen dat er zo iets bestond, maar u onderzocht het niet verder (CGVS, p. 7). Indien u daadwerkelijk een vrees had voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade liep, kan verwacht worden dat u sneller een verzoek om internationale bescherming indiende. Zeker aangezien de oorlog tussen Rusland en Oekraïne reeds uitbrak in februari 2022 (zie administratief dossier, blauwe map), kan minstens verwacht worden dat u – indien u hier daadwerkelijk een vrees door had – een verzoek indiende in Frankrijk. Uiteindelijk verbleef u tot eind augustus 2022 in Frankrijk en ging u dan naar België.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende in België. Uit uw verklaringen blijkt dat u na uw aankomst in België meer dan 2 jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dergelijk bijzonder laattijdig verzoek om internationale bescherming is weinig ernstig. U verklaarde dat u 2 jaar lang geen enkel probleem had, dat u hier woonde en werkte, geld verdiende en nooit iemand uw documenten vroeg (CGVS, p. 7). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u – indien u daadwerkelijk een vervolgingsvrees had – er eerder voor koos om illegaal in België te verblijven, dan dat u een verzoek om internationale bescherming indiende. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u er niets over wist, dat u hier op uw gemak leefde en er geen problemen waren (CGVS, p. 7). Dit is geenszins een afdoende verklaring. U vertelde immers dat u al 2 jaar geleden werd aangeraden door vrienden om asiel te vragen, omdat u bij een terugkeer naar het leger zou moeten (CGVS, p. 7). Tot slot verklaarde u dat u niet wist dat u kon opgepakt worden en teruggestuurd worden (CGVS, p. 7), hetgeen vanzelfsprekend geenszins een afdoende verklaring is. De uitleg die u verschaftte om uw laattijdige verzoek te vergoelijken of verschonen kan het CGVS geenszins overtuigen. Bijgevolg schaadt deze vaststelling reeds de ernst en de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees in bijzonder sterke mate. Volledigheidshalve dient vastgesteld te worden dat u pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u op 23/10/2024 werd aangehouden door de Belgische autoriteiten en naar een gesloten centrum werd overgebracht. Dit bevestigt het vermoeden dat u louter een verzoek indiende met het oog op een verwijdering van het Belgische grondgebied te vrijdelen. Er kan immers – zoals eerder benadrukt – verwacht worden dat u zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming deed indien u daadwerkelijk een geloofwaardige vervolgingsvrees had.

Verder – met betrekking tot uw vrees om gemobiliseerd te worden in Transnistrië door het Russische leger om te vechten in Oekraïne (CGVS, p. 4; 7) – dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie die door het CGVS werd ingewonnen nergens blijkt dat er op dit moment Moldavische staatsburgers systematisch (gedwongen) worden gemobiliseerd door het Russische leger in Transnistrië.

Indien dit daadwerkelijk zou gebeuren, kan verwacht worden dat hierover de nodige informatie te vinden is. U slaagt er ook niet in om hier een ander licht op te werpen. U verklaarde dat iedereen die terugkeert naar de regio Transnistrië wordt opgepakt, in een busje wordt gestoken en naar de oorlog wordt gestuurd. Hiervoor baseerde u zich op wat kennissen en vrienden zeggen (CGVS, p. 7). Bijgevolg is dit een louter blote bewering die u op geen enkele wijze staft. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de gedeeltelijke mobilisatie in Rusland niet leidde tot een mobilisatie in Transnistrië. Er zijn in die regio namelijk geen Russische militaire commissariaten die inwoners van Transnistrië kunnen oproepen voor het Russische leger. De Moldavische vicepremier, Oleg Serebryan, verklaarde dat het niet uit te sluiten valt dat er enkele gevallen zijn van in de regio verblijvende Russische staatsburgers die een contract afsloten met het Russisch leger, maar dat er geen grootschalige beweging te zien is in die richting. Verder blijkt uit de info dat het in theorie mogelijk is dat personen met een Russisch paspoort in Transnistrië worden gemobiliseerd, maar dat het in de praktijk twijfelachtig is dat dit daadwerkelijk wordt uitgevoerd in Transnistrië. (zie administratief dossier, blauwe map, "COI Focus Moldavië – Transnistrië). Hieruit blijkt echter geenszins dat het om een algemene mobilisatie van Moldavische staatsburgers gaat. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u niet over een Russisch paspoort beschikt (CGVS, p. 4). Er kan bijgevolg niet worden ingezien door het CGVS dat u zou worden gemobiliseerd door het Russisch leger. Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u zich bij een terugkeer naar Moldavië opnieuw kan vestigen in Chisinau en niet naar Transnistrië moet. U verklaarde immers dat u bij een terugkeer zou kunnen werken in Chisinau en er onderdak zou kunnen vinden (CGVS, p. 9).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u verklaarde u Moldavië verliet om geld te verdienen in Europa (CGVS, p. 6). Dit zijn echter louter socio-economische motieven en uw vluchtmotief houdt geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U had immers werk in Moldavië en was in staat om een woonplaats te huren in Chisinau. U vertrok louter naar Europa omdat u daar meer geld kon verdienen (CGVS, p. 5-6;8)

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. De kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort bevestigt louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. VAN CAMP